

ὠνομάθη ὀρυκτὸν ἄλκαλι· (α) τὸ πτητικὸν κάλι ἐξατμίζεται εἰς ἓνα βυθμὸν θέρμης, ἣτις εἶναι ἀξία νὰ βράσῃ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ χάνεται τελείως, σχεδὸν πάντοτε παράγεται ἀπὸ τὸ σάπημα κάρμῶς ζωτικῆς, ἢ φυτικῆς ὕλης, ἢ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῆς πυρός· ἀπὸ αὐτὸ ἐν εἶδος μόνον ἰξεύρομεν.

Εἶναι τόσα διάφορα εἶδη ἑδαιτέρων Ἀλάτων, ὅσαι εἶναι δυναταὶ ἐνώσεις διαφόρων Ὄξεων, μὲ ἐσίας ὅπῃ ἤμπορῶσι νὰ κρατῶσιν εἰς διάλυσιν· ἡμεῖς εὐχαρισέμεθα νὰ σᾶς δείξωμεν ἐκεῖνα ὅπῃ εὐρίσκονται εἰς τὴν Γῆν, ἐξακολουθεῖντες τὴν τάξιν τῶν Ὄξεων ἀλάτων ὅπῃ τὰ χηματίζουσι.

Α'. Τὰ Ἄλατα ὅπῃ χηματίζονται ἀπὸ τὸ Ὄξυ
τῆς θείας εἶναι

1. Τὰ Βιτριόλια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι τρία εἶδη, τὸ πράσινον, τὸ ὁποῖον χηματίζεται ἀπὸ τὴν βάσιν τῆς Ὄξεως τῆς θείας μὲ τὸν σίδηρον, ὅ-

(α) Σημ. Ὁ Ἰτελος εἶναι μία σύνθεσις λιθώδης Γῆς (Silex) καὶ ἐνὸς ἐμμόνου κάλεως, δι᾽ ἣν γίνεται ἡγῆ εὐανάλυτος εἰς τὸ Πῦρ, καθ' ἑαυτὴν μὴ ἀναλυομένη, ὅσον ὁ Ἰτελος ἔχει ἐν ἑαυτῷ περισσότερον κάλι, τόσον γίνεται ἀπαλώτερος, βλάπτεται ὅμως μᾶλλον ὑπὸ τῆς ὕδατος καὶ τῶν Ὄξεων, καὶ χάνει τὴν διαφάνειά του.

ταν εἶναι εἰς κρύσαλλα εἶναι πράσινον, ὄθεν καὶ ὠνομάσθη ἔτω, καὶ ῥομβοειδές· ὁ γαλάζιος χάλκανθος, γίνεται ἀπὸ τὴν ἔνωσιν τῆς Ὄξεως τῆς θείης καὶ τῆς χαλκῆς· τὰ κρύσαλλά τε εἶναι ῥομβοειδῆ, καθὼς καὶ τὰ τῆς πρασίνης, ἀλλ' ἔχουσιν εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπιφάνειαν ἓν εἶδος βάσεως παραλλήλης μὲ μίαν ἀπὸ τὰς πλευρὰς, τὸ χροῖμα τῶν εἶναι πρασινογάλαζον· τὸ λευκὸν, τὸ ὁποῖον σχηματίζεται ἀπὸ τὴν ἔνωσιν τῆς Ὄξεως τῆς θείης καὶ τῆς Κίρκης, τὰ κρύσαλλα αὐτῆς εἶναι λευκὰ, καὶ πολλὰ μικρὰ, τὸ εἶδος εἶναι ῥομβοειδές, σπάνιον εἶναι γὰρ τὰ εὖρη τινὰς εἰς τὴν φύσιν καθαρὰ, αὐτὰ σχηματίζονται εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν πυρίτων, οἱ ὁποῖοι εἶναι πτωχότατα θειώδη Μεταλλεῖα· ὅταν τὰ ἀφήσῃ τινὰς πολὺν καιρὸν εἰς τὸν Ἄερα, μάλιστα ἀφ' ἧς τὰ μεταβάλλῃ τινὰς εἰς ἄσβεστον, ἢ ἀρχὴ τῆς πυρὸς ὅπως σχηματίζει τὸ θειὸν μὲ τὸ Ὄξυ ἄλας οἴχεται· τὸ Βιτριολικὸν Ὄξυ ἄλας ἀφ' ἑνὸς ἐλεύθερον, ἐνώνεται μὲ τὴν μεταλλώδη Γῆν ὅπως εὐρίσκειται εἰς τὸν πυρίτην, καὶ σχηματίζει μὲ αὐτὴν τὰ διάφορα εἶδη τῶν Βιτριολίων.

2. Ἡ Στυπτηρία, ἢ ὁποῖα εἶναι ἓν ἄλας ἐσχηματισμένον ἀπὸ τὴν ἔνωσιν τῆς Ὄξεως τῆς θείης, ἔχει μίαν εἰδικὴν Γῆν ὅπως ὁ Μαργράφ ἀπέδειξεν, ὅτι εἶναι μέρος τινῶν ἀργίλων· αὐτὰ τὰ κρύσαλλα εἶναι λευκὰ καὶ ὀκτάεδρα, τὸ ἀνώτερον καὶ κατώτερον εἶναι ἀκανόνισα· ἐξάγωνα ἀπὸ ἑξ πλευρὰς

4. Τὸ Ἴαλας τῆ Γλαυβέρη, εἶναι ἐν ἄλας, ὁπῶ
 χηματίζεται διὰ τῆς ἐνώσεως τῆ Οἰέως τῆ θείη
 μὲ τὸ ὀρυκτὸν ἄλκαλι, ἡ κρυσαλλῆται εἰς ἐξάπλευ-
 ρα πρίσματα· αὐτὸ τὸ ἄλας τὸ ὁποῖον συγχέε-
 σι συμμὰ μὲ τὸ ἔψωμα εὐρίσκεται ὡς τῆτο εἰς με-
 ρικὰς πηγὰς, ἡ εἰς τὴν θάλασσαν. (α)

Β'. Αἰριθμῶσι κοινῶς τρία εἶδη Οὐδετέρων Ἄλάτων
 ἐχηματισμένων ἀπὸ τὸ θάλασσιον ἄλας.

1. Τὸ Θαλάσσιον Ἴαλας, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται τό-
 σον πλυσιοπάρροχα εἰς τὰ ὕδατα τῆς Θαλάσσης,
 ἡ μερικῶν πηγῶν· τὰ κρύσαλλα αὐτῆ εἶναι κα-
 νονικοὶ κῦβοι, τῶν ὁποίων τὸ ἀνώτερον μέρος εἶ-
 ναι πάντοτε ὀλίγον κοῖλον (β) χηματίζεται ἀπὸ
 τὴν ἐνωσιν τῆ Οἰέως θάλασσις ἄλατος μὲ τὸ ὀ-
 ρυκτὸν ἄλκαλι, ἡ νάτρον.
2. Τὸ Ὀρυκτὸν Ἴαλας, εὐρίσκεται περισσὸν εἰς τὸν
 κόλπον τῆς Γῆς, ὡς εἰς τὴν Πολωνίαν, Βλαχομ-

(α) „ Τῆτο καλεῖται θυμασὸν ἄλας τῆ Γλαυβέρη
 (Sal mirabil. glaub.) ὅταν ὁμοῦ τὸ Οἰὸ τῆ θείη
 εἶναι ἠνωμένον μὲ πτητικὸν κάλι, τότε τὸ ἄλας
 ὀνομάζεται Ἴαλας ἀμμωνιακὸν κρυπτὸν τῆ Γλαου-
 βέρου.

(β) Ὅρα τὸν χηματισμὸν τῶν κρυσαλλῶν αὐτῆ τῆ ἄ-
 λατος μίχου ἐξείρετου περιγραφὴν τῆ Βοϊλλη, ἡτις
 εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν περιγραφῶν τῆς βασιλικῆς
 Ἀκαδημίας τῶν ἐπισημῶν ἐν ἔτει. 1744.

προγδανίαν, Ῥωσσίαν, Ἰσπανίαν κτλ. καὶ δὲν διαφέρει τελείως ἀπὸ τὸ προηγούμενον.

3. Τὸ Ἀμμωνιακὸν Ἄλας σχηματίζεται ἀπὸ τὴν ἔνωσιν τῆς Ὄξεως τῆς θαλασσίης ἁλατος μετὰ τὸ πτητικὸν ἄλκαλι, εὐρίσκωμεν φυσικὸν περὶ τὰς Κρατῆρας τὸ περισσότερον ὅμως ὅπερ μεταχειρίζονται εἰς τὰς πραγματείας εἶναι τεχνικὸν, εἰς τὴν Αἴγυπτον τὸ κατασκευάζουσιν εἰς φέρνες ἐξατμίζοντας τὰ λεπτὰ μέρη τῆς καπνιάς ἀπὸ τὴν κεκαυμένην κόπρον τῶν Καμήλων, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται εἰς αὐτὴν τὴν χώραν δι' ἔλλειψιν ξύλων· αὐτὸ τὸ ἄλας ἀπετᾶ καθόλου εἰς ἓνα διωρισμένον βαθμὸν πυρὸς· ὅταν τὸ ἀναλύσῃ τινὰς εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξατμίσῃ τὴν διάλυσιν, κρυσταλλᾷται εἰς ἀκανόνισα κρύσταλλα ὡς βελόναι, αὐτὰ τὰ μικρὰ κρύσταλλα εἶναι εὐκαμπτῆ.

Γ'. Εἰς τὴν φύσιν μόνον ἓν εἶδος οὐδετέρου ἁλατος γνωρίζομεν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐχηματισμένον ἀπὸ τὸ νιτρικὸν Ὄξυ, δηλ. τὸ νίτρον (Salpeter) αὐτὸ τὸ ἄλας ὅπερ ἔχει πολλὰς μερικὰς ἰδιότητας, εὐρίσκεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς ὑγρὰς τοίχους, εἰς τὰ εἰλείπια τῶν παλαιῶν τείχων εἰς τὰς κοπρίας, κτλ. ὅταν τὸ διαλύσῃ τινὰς, καὶ τὸ ἐξατμίσῃ, κρυσταλλᾷται εἰς βελόνας τρυπημένας εἰς τὸ μέσον διὰ μιᾶς τρύπας, ἢ σωλήνος, ὅπερ διαπερνᾷ ἀπὸ τὸ ἓν ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο· αὐτὸ τὸ ἄλας ὅπερ εἶναι ἐχηματισμένον ἀπὸ τὴν ἔνωσιν τῆς νιτρῶδους Ὄξεως ἁλατος μετὰ τὸ ἄλκαλι τῶν

φυτῶν, ἀναλύεται εἰς τὸ Πῦρ ὡς ὅλα τὰ ἄλλα ἄλατα· εἰς αὐτὴν τὴν σάσιν, ὅταν ἤθελε τὸ ἐγγίση τινὰς μὲ κάρμμιαν ἀναμένην Ὑλην, ἀνάπτει μὲ κρότον, τὸ Ὄξυτε οἴχεται, καὶ μένει μόνον τὸ ἀλκαλικόν τε μέρος, τὸ ὁποῖον ἂν γένη σκόνις, καὶ ἀνακατωθῆ μὲ κοπανισμένον κάρβυρον, ἢ μὲ ἄλλας φλογισὰς ἑσίας, μάλιστα μὲ κάποι-
 ας μεταλλικὰς ἑσίας, καὶ ὅταν ριφθῆ εἰς ἕνα κόκκινον χωνευτήριον, ἀνάπτει ὁμοίως μὲ πολὺν κρότον, ὅθεν καὶ ὠνομάσθη αὕτη ἡ ἐργασία Παταγή (detonatio) χάνει πάντοτε τὸ Ὄξυ αὐτῆ, καὶ αἱ ἑσίαὶ ὅπῃ ἦσαν ἠνωμένοι μὲ αὐτὸ, χάνουσιν ὅλην τὴν ἐμπριστικὴν ὕλην, ὅπῃ ἦτον μὲ αὐτὰς ἠνωμένη, καὶ ἐδῶ συνίσταται ἡ σύνθεσις τῆς σκόνεως τῶν πυροβόλων ὀργάνων· ἀνακατώνουσιν εἰς μίαν διωρισμένην ἀναλογίαν νίτρον, θειάφι, καὶ κοπανισμένον κάρβυρον, αὐτὸ τὸ μίγμα, ὅταν εἶναι σεγνὸν ἀνάπτει μὲ τὸν παραμικρότερον σπινθῆρα, καὶ προξενεῖ τὸν σφοδρότατον κρότον. (α)

(α) Σημ. Τὸ Νίτρον γίνεται καὶ φυσικῶς ἐν Μολφέτα τῆς Ἀπυλείας, καὶ ἐν Ἰσπανίᾳ ὅπῃ λέγεται, ὅτι εἰς τὰ Μεσημβρινὰ αὐτῆς μέρη, καὶ ἠκόνις τῶν ὄδων ἔχει νίτρον, καὶ εἰς διάφορα φυτὰ, τὴν νηκοτιχνὴν, τὸν ἡλίανθον, καὶ ἄλλα, καὶ διὰ τῆς τέχνης, ἐπειδὴ τὸ φυσικὸν δὲν ἐξαρκεῖ· ἡ πυρία κόνις, ἣτις κατὰ δυσυχίαν ἔγινε τόσον ἀναγκαῖα εἰς τὸν αἰῶνά μας, ἀναλίσκει τὸ περισσότερον ἢ δραχμαὶ

Δ'. Ο βόραξ εἶναι ἐν μερικὸν ἄλας, τῷ ὁποίῳ δὲν
 ἰξεύρομεν τὴν πηγὴν, μήτε ἂν εἶναι φυσικὸν
 ἢ τεχνικόν· αὐτὸ εἶναι συνθεμένον ἀπὸ ἑνα πα-
 ράξενον ἄλας, τῷ ὁποίῳ ἡ φύσις εἶναι ἄγνω-
 στος, ὡς τόσον ὑποπτεύουσιν, ὅτι τὸ Ὄξυ τοῦ
 Θείου ἀνμαζόμενον Χάλκανθος, καὶ τὸ ὀρυκτὸν
 Ἀλλκάλι, μᾶς τὰ φέρουσιν ὡμὰ ἀπὸ τὴν Ἰνδί-
 αν, καὶ τὰ καθαρίζουσιν εἰς τὴν Εὐρώπην. (α)

Ε'. Α' ἀπεράσωμεν, παρακαλῶ, εἰς τὰς Ἀσ-
 φάλτας.

Α'. π. Αἱ Ἀσφαλτοὶ εἶναι Σώματα, ποτὲ μὲν σκλη-
 ρὰ, ποτὲ δὲ μαλακὰ, ποτὲ δὲ ὑγρὰ, τὰ ὁ-
 ποῖα καίουσιν εἰς τὸ Πῦρ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
 ἥττον, καὶ ἐξατμίζουσι μίαν δυνατὴν καὶ ἀγῆ ὄσ-

κόνεως συνίστανται ἀπὸ $75 \frac{4}{8} \frac{7}{8}$ νίτρος, $11 \frac{3}{8} \frac{2}{8}$ θείος,
 καὶ $13 \frac{2}{8} \frac{1}{8}$ ἄνθρακος.

(α) Σημ. Ο βόραξ συνίσταται ἀπὸ ἑν ὄξυ ἰδίας φύσε-
 ως, τὸ βορακικόν, καὶ ἀπὸ τὸ ὀρυκτὸν Κάλι τὸ
 Νάτρου· ἔρχεται ἀπὸ τὰς Ἰνδίας, καὶ τὴν Κίναν
 ἀκάθαρτον ἢ μὲν ἐν Ἰνδία αὐτῷ κατασκευὴ εἶναι
 γνωστὴ, ἐπειδὴ γίνεται ὡς παρ' ἡμῶν τὸ ἄλας, δι'
 ἐξατμίσσεως δηλ. ἐν τῇ θέρμῃ τῷ Ἡλίῳ· ἢ εἰς τὴν
 Κίναν ὅμως εἶναι διάφορος, καὶ ἄδηλος ἡμῶν· ὅταν
 ἔρχηαι εἰς ἡμᾶς ονομάζεται Τινκάλ. εὐρέθη φυσικὸν
 ὅμως εἰς τὰ Μεταλλεῖα τῆς Ἀμερικῆς, καὶ εἰς
 Τοσκάναν τῆς Ἰταλίας εὐρέθη τὸ ὄξυ (sal seda-
 tivum) εἰς τὴν λίμνην Cerchiajo, αὐτὸ τὸ ἄλας
 αὐξοῖ τὴν ἀνάλυσιν τῶν λίθων καὶ γυῶν, ὅθεν λίαν
 εὐχρηστος τῇ Χυμικῇ καὶ ταῖς τέχναις πρὸς ἀνάλυσιν.

μην, ἢ ἐκχέουσιν ἓνα μαῦρον ἢ πυκνὴ καπνὸν· κάθε Ἀσφαλτος πλέει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ ὕδωρ, εἰ δὲν εἶναι ἐνωμένη μὲ καμμίαν ἑτερογενῆ ὕλην, πλὴν τῆς Ἡλέκτρος, ἐπειδὴ αὐτὸ καταβαίνει εἰς τὸ βάθος.

Αὐταὶ διαίρονται εἰς σερεὰς ἢ ὑγρὰς Ἀσφάλτους· αἱ σερεαὶ Ἀσφαλτοὶ εἶναι.

1. Ὁ ὀρυκτὸς Ἀνθραξ ὅπῃ εὐρίσκεται εἰς τὴν Γῆν κατὰ σίχας παχείας κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐγκεκλιμένας εἰς τὸν ὀρίζοντα· αὐτὸς ὁ Ἀνθραξ εἶναι ἓν σερεὸν μαῦρον Σῶμα, ὅπῃ καίει εὐκόλα, ἢ ἐκχέει ἓνα πυκνὸν καπνὸν, ὁποῖος ἔχει θειώδη ὀσμὴν· αὐτοὶ διαίρονται ἐξ αἰτίας τῶν διαφόρων βαθμῶν τῆς σκληρότητος αὐτῶν εἰς δύο εἶδη, δηλ. εἰς τὸν Γήινον Ἀνθρακα, ἢ Λιθάνθρακα. (α)

2. Ὁ Γαγάτης, εἶναι μία μαύρη Ἀσφαλτος σκληρὰ ὡς μία πέτρα, ἢ λαμβάνει μίαν ἀρκετὴν εὐμορφὸν σιλπνότητα· ὅταν τὴν τρίβῃ τινὰς,

(α) Σημ. Ἡμεῖς ἰξεύρομεν δύο εἶδη ὀρυκτῶν Ἀνθράκων, τὸ μὲν τῶν φλογιστῶν Ἀνθράκων, ἃς περιγράφει ὁ Συγγραφεύς μας, Λιθάνθραξ, τὸ δὲ τῶν ἀφλογιστῶν, ἃς οἱ νῦν Ἀνθρακολίθες καλεῖσιν ὅταν· λαμπυκάρη τις τοῦ Λιθάνθρακα χάνει τὴν δυσωδίαν ὅπῃ διαδίδει καίων, αὐτὸ γίνεται εἰς Ἀγγλίαν, ἢ οἱ πρὸς τέχνας χρησιμώτατοι Λιθάνθρακες ἔτω λαμπυκαρισθέντες καλεῖνται ἀγγλισὶ Coaks, Κώξ.

τραβᾶ τὰ ἑλαφρὰ Σώματα, ὡς τὸ ἄχυρον, κτλ.

3. Τὸ κίτρινον Ἡλεκτρον, εἶναι σκληρὸν ὡς ὁ Λίθος, ὡς τόσον εἶναι εὐθραυτος· ἀνάπτει, ἀναλύεται εἰς τὸ Πῦρ, καπνίζει, μυρίζει εὐμορφα, καὶ ἀφ' ἧ καὶ μένει ἕνας μαῦρος ὄγκος· εἶναι πάντοτε καθαρὸς τὸ χρῶμα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κόκκινος, καὶ διαφανὴς κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥττον· εὐρίσκεται εἰς πολλὰς τόπους τῆς Εὐρώπης ὅπως ἐξέρχεται ἐκ τῆς Γῆς, καὶ μάλιστα εἰς τὸ βασίλειον τῆς Πρυσσίας, εἶναι ἄπειρα Μεταλλεῖα ἀπὸ αὐτά· τὸ εὐρίσκουσιν ὁμοίως εἰς τὰς αἰγιαλὰς τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης, ὅπως ἡ Θάλασσα τὸ ρίπτει ἔξω, κτ. ὅταν τὸ τρίβῃ τινὰς, τραβᾶ τὰ ἑλαφρὰ Σώματα, καὶ ἀπὸ αὐτὸ ὠνομάθη αὕτη ἡ ιδίότης Ἡλεκτρικὴ, ἐπειδὴ εἰς αὐτὸ οἱ Ἕλληνες τὴν προεγνώριζον. (α)

4. Τὸ λευκόφαιον Ἡλεκτρον (β) εἶναι μαλα-

(α) Σημ. εὐρίσκονται προσέτι Ἡλεκτρα διαφόρων χρωμάτων, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Σικελίαν, τὸ πράσινον εἶναι τὸ τιμιώτατον· τὰ ἔντομα ὅπως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐρίσκομεν ἐν αὐτῷ δεικνύουσιν, ὅτι αὐτὸ ἦν ποτὲ ὑγρὸν, ἀλλὰ καὶ ὅτι δέν εἶναι ἐπιχώριον μαρτυροῦσιν αὐτὰ πάλιν τὰ ἔντομα, ἕνεκα τῶ τόπων ὄντα.

(β) Σημ. Ἡ Ἄμβρα εὐρίσκεται εἰς τὰς αἰγιαλὰς τῆς Ἰσπανίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν, καὶ εἰς τὰ σπλάγχνα ἐνός ἰχθύος, (Φυσσητὴρ Μακροκέφαλος) ἀφ' ἧ εἶναι καὶ τὸ

κόν, ὡς τόσον ἰξῶδες, ὡς κηρός, διὰ τῆτο καὶ δύ-
σκολα γίνεται σκόνις· κοινῶς φαίνεται ὅτι εἶναι
συνθεμένον ἀπὸ φύλλα ἢ ἀπὸ λεπίδας· ἀναλύε-
ται εἰς ὀλίγον Πῦρ, καὶ μυρίζει πολλά εὐμορφα·
ὅταν ὅμως τὸ Πῦρ εἶναι σφοδρὸν ἀπεταῖ τελείως,
καὶ δὲν μένει παρά ὀλίγος κονιορτός· αὐτὸ εἶναι
διαφόρων χρωμάτων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως εἶ-
ναι ἰῶδες.

Αἱ ὑγραὶ Ἀσφαλτοὶ εἶναι

1. Ἡ πίσσα, ἡ ἑποία εἶναι μαύρη καὶ πυκνή, καὶ
ὁμοιάζει μὲ τὸ κοινὸν Κατράνι· δὲν εἶναι σχεδὸν τελεί-
ως ὑγρὰ, καὶ ὅταν ἀνάψη, ἔχει μίαν δυνατὴν καὶ ἀη-
δῆ ὀσμὴν· αὐτὴ εἶναι ἰξῶδης, καὶ κολλᾷ δυνατὰ
εἰς τὰ δάκτυλα.
2. Τὸ Πετρέλαιον εἶναι μία Ἀσφαλτος βαθυ-
μέλανος καὶ ὀλίγον πυκνή· ἔχει τὴν ὀσμὴν τῆς Τε-
ρεβίνθου.
3. Ἡ Νάφθα εἶναι μία Ἀσφαλτος πολλὰ ὑ-
γρὰ καὶ λεπτή, εἶναι τόσον ἐλαφρὰ ὅπως σχεδὸν

καλλόμενον σπέρμα κήτης. (Sperma Ceti) ἡ ἀρχὴ αὐ-
τῆς εἶναι ἀμφοισθητήσιμος· τινὲς λέγουσιν, ὅτι εἶναι
ξηρὸς χυμὸς δένδρων διὰ τῆς θαλάσσης ἔτω μεταβλη-
θεὶς, ἄλλοι ὅτι εἶναι μία ἔκκρισις τῆς Φυσητῆρος·
ἡ πρώτη δόξα βεβαιῆται καὶ ἀπὸ φύλλα δένδρων ὅπως
εὐρέθησαν ἐν αὐτῇ.